

18. [Dersom der i en Sag ere ulige Meninger, og lige mange Vota paa hver Side, da, paa det Sagen dog kan faae Ende, skal den Mening gielde, som den Øverste i Retten bifalder, og Dommen derefter forfattes. Naar nogen i Høieste-Ret dømmes fra Livet, skal Secretairerne, som sidde ved Protocollerne, uden Ophold forfatte en omstændelig Relation af Sagen, og deri melde, hvad Vota i Høieste-Ret have medført, og hvorledes Dommen der er falden, samt derpaa attestere, at den er conform med Høieste-Rets Protocollen, hvilken Relation, efterat den først har været Justitiarius til Eftersyn forviist, de tilligemed Acterne i Sagen have at indlevere i det Danske Cancellie til videre Kgl. Resolution.]

19. [Dommene, som forfattede og afsagte ere, skal af Justits-Secretairen tilbørligen og uden ophold, i Særdeleshed de, som vedkomme Dinquenter, der sidde paa Publici Bekostning, skrives og forfærdiges, og de Vedkommende, efter Begiering, under Kongens Signet og Justitiarii Haand beskrevet gives i den Orden, som de afsagte og af Parterne begierte ere; og Parterne deres dem tilkomne Breve og Documenter igien tilstilles, dog at de inden 2 Maaneders Forløb, efterat Justits-Secretairen lader dem advare, at Documenterne ikke mere behøves i Justits-Contoiret, lade dem affordre, eller siden tage Skade for Hiemgiæld, om de forkomme; Saa skal han og, saasnart giørligt er, hver Gang en Høieste-Rets Session tage Ende, indsende til Justitiarius en nøiagtig Designation over de i samme Session paadømte, forligte og overblevne Sager, paa det han Kongen samme uden Ophold kan overlevere.]

20. [Justits-Secretairen skal og i den forordnede Protocol rigtig lade til Bogs føre Slutningen af Domme, ligesom de for Retten ere afsagte, og ellers især begge Parternes for Høieste-Ret producerede Indlægge og Domme, ligesom de ere givne beskreyne og ekstraherede, indføre lade; Saa skal han og give de Vedkommende skriftlig Underretning, om hvis Bøder Procuretorerne eller andre kunde vorde tildømte, et eller andet Steds at betale, og en General-Designation over samme, efter hver Sessions Slutning, Justitiarius tilstille.]

21. [Dommerne, som i de for Høieste-Ret indstevnte Sager haver kiendt, maae, efterat deres Domme for Høieste-Ret ere oplæste, med korte og sømmelige Ord enten mundtlig eller skriftlig

forklare, hvorpaa de deres Domme have grundet, og ej være tilladt i Sagen videre at tale, under vedbørlig Straf, med mindre de formene sig ved Irettesættelser eller andre Udtryk ubilligen at være bebyrdede, da det dem bevilges, dog paa det korteste, sig sømmeligen derover at besvære.]

22. Ligesom Kongen er forevisset om, at de, som et saa vigtigt Embede betroes, at dømme i sidste Instants og uden Appel paa Undersaatternes Ære, Velfærd, Liv og Gods, bestandig i dette deres Embede have deres Eed og Pligt med Gud og Kongen samt Fædrenelandet for Øinene, og nøie iagttage de i Loven og Frr. mod Skienk og Gave giorte Anordninger; saa har Han end videre den Fortroelighed til dem, at de, paa alle muelige Maader og saavidt menneskelig Forsigtighed strækker sig, søge at undgaae og forebygge alt det, der kunde have mindste Skin eller Anseenede af saadant, og som, skjønt maaskee i sig uskyldigt, kunde give de Skrøbelige Anledning til Mistanke og at ansee dem som villige og partiske.

23. [Ingen maa giøre Ansøgning om at blive Tilforordnet i Høieste-Ret, med mindre han først med Flid har lagt sig efter Lovkyndighed ved Universitetet og der med Berømmelse aflagt offentlig Prøve paa hans deri giorte Fremgang og erhvervede Kundskab, og siden i nogle Aar været Assessor i Hof- og Stads-Retten, eller beklædt et andet Dommer-Embede og der tilveiebragt sig practisk Kundskab og Færdighed i at applicere Lovene paa forekommende Tilfælde, samt derhos fyldt sine 25 Aar. Naar den Ansøgende har disse Requisite, og det derhos af Justitiarii derover indhentede Erklæring erfares, at der er Mangel paa Assessores i Høieste-Ret, maa hans Ansøgning Kongen forestilles derhen, at det maa ham tillades at aflægge Prøve i Høieste-Ret; hvormed da forholdes saaledes, at naar Sagen er udageret og Parterne ere udviste, førend de Tilforordnede begynde at votere, voterer han ordentlig i Sagen, saaledes som om de først Voterende i 12 § sagt er, og paa den Maade, at han nedlægger Speciem facti eller en kort Recit at Sagens Historie, deraf uddrager den rette Qvæstion, som under Sagen har været ventileret eller burde være ventileret, allegerer de derpaa applicable Steder i Lov og Frr., og endelige deraf udleder den, efter hans Tanker, rette Conclusion i Sagen; hvilket hans Votum, skjønt det ikke kom-